

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA**

M. Ž. Š.

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 06 0 U 011939 18 U

Novi Travnik: 03.12.2018. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Senad Begović, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Lazarela Porić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja Članovi savjeta MZ Kruščica: 1. Tahira Tibold 2. Ilduza Mujkić 3. Nermina Bešo 4. Amela Zukanić 5. Đenana Delilović 6. Hata Hurem 7. Sabahudin Tahirović, svi nastanjeni u Kruščici, Vitez, te ostali građani MZ Kruščica, njih 810, svi zastupani po punomoćniku Bruni Božić, advokatu iz Travnika, protiv tuženog Ministarstvo prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova Srednjobosanskog kantona/ KSB, radi poništenja rješenja tuženog broj: 03-23-44/17-1 od 28.05.2018. godine, nakon javne rasprave održane dana 13.11.2018. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 03.12.2018. godine, donio sljedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava te se rješenje Ministarstva prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova Srednjobosanskog kantona/ KSB broj: 03-23-44/17-1 od 28.05.2018. godine, poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak i odluku.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem ostavljeno je na snazi rješenje o odobrenju za građenje objekta MHE „Kruščica I“ na rijeci Kruščica, Općina Vitez, okončano rješenjem Ministarstva prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova Srednjobosanskog kantona/ KSB broj 03-23-06/16 od 10.07.2017. godine.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelji su pokrenuli upravni spor iz razloga bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene propisa sa prijedlogom da se tužba uvaži, pobijano rješenje poništi u cijelosti i predmet vrati na ponovni postupak ili da se tužba uvaži i rješenje preinaci na način da se odbije zahtjev investitora za izdavanje rješenja za odobrenje za građenje.

U tužbi se navodi da je pobijano rješenje doneseno bez uvažavanja primjedbi punomoćnika tužitelja iznijetih na usmenoj javnoj raspravi od 08.05.2018. godine, a kod kojih primjedbi tužitelji ostaju i u ovoj tužbi. Kao razlog tome se navodi da rješenje o odobrenju za građenje, odnosno građevinska dozvola može se donijeti tek nakon pravomoćnosti rješenja o urbanističkoj saglasnosti koja se donosi u postupku koje prethodi postupku izdavanja građevinske

dozvole. U ovom postupku investitoru „GENAA“ d.o.o. Vitez je rješenjem istog ministarstva u obnovljenom postupku izdato rješenje o urbanističkoj saglasnosti broj 03-23-46/17-1 od 18.05.2018. godine, odnosno istim je ostavljeno na snazi rješenje o urbanističkoj saglasnosti broj 03-23-43/12 od 14.01.2015. godine, pa isto kao takvo nije pravomoćno jer su tužitelji protiv istog podnijeli tužbu Kantonalmu sudu u Novom Travniku dana 25.06.2018. godine i koja se vodi pod poslovnim brojem 06 0 U 011936 18 U. Slijedom toga investitor „GENAA“ d.o.o. Vitez nema urbanističku saglasnost koju je dužan priložiti uz zahtjev za izdavanje građevinske dozvole, a isto tako je neutemeljeno pozivanje tuženog u obrazloženju pobijanog rješenja na urbanističku saglasnost iz 2015. godine. Obnovom postupka urbanistička saglasnost je i de facto i de iure stavljen van snage. To je jedino moguće pravilnom primjenom Zakona o upravnom postupku i Zakona o građenju SBK/KSB. Slijedeća primjedba, odnosno tužbeni razlog je ta da su tužitelju u postupku osporavanjem okolišne dozvole za MHE „Kruščica I“, riječ je o okolišnoj dozvoli broj 06-23-88/07 od 04.04.2008. godine koja je izdata investitoru „GENAA“ d.o.o. Vitez. U tom postupku tužitelji su uložili žalbu na istu. Rješenjem Ministarstva prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova broj 06-23-33/17 od 20.09.2017. godine žalba je odbačena kao neblagovremena, a žalba tužitelja izjavljena na ovo rješenje odbijena je kao neosnovana rješenjem Federalnog ministarstva okoliša i turizma Sarajevo broj UP-II-05/2 -02-23-5-21/17 od 14.12.2017. godine. Na to rješenje tužitelji su podnijeli tužbu Kantonalmu sudu u Novom Travniku koji je svojom presudom broj 06 0 U 011431 18 U od 27.03.2018. godine tužbu uvažio, poništio gore citirana rješenja i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak. Temeljem ove presude žalba tužitelja na okolišnu dozvolu je blagovremena i razmatrat će se u meritumu. Slijedom toga citirana okolišna dozvola od 04.04.2008. godine nije pravomoćna, te konačno slijedom toga, a pozivom na član 35. Zakona o zaštiti okoliša SBK/KSB („Službene novine SBK/KSB“ broj 4/2005) rješenje tuženog nije moglo biti izdato jer MHE „Kruščica I“ nema validno okolišnu dozvolu koja je kako se navodi u citiranom članu uvjet za izdavanje urbanističke saglasnosti, pa makar to bili i na način kako je to urađeno tuženim rješenjem, odnosno ostavljanjem na snazi urbanističke saglasnosti iz 2015. godine. U vrijeme održavanja usmene rasprave tužitelji su isticali da je u toku upravni spor protiv gore citiranih rješenja po njihovoj žalbi na okolišnu dozvolu te o tome podnijeli dokaze u spis. Citirana presuda dostavljena je tužiteljima 11.06.2018. godine koju tužitelji kao dokaz prilažu uz ovu tužbu. Slijedeća primjedba, odnosno tužbeni razlog je ta da su tužitelji na usmenoj javnoj raspravi od 08.05.2018. godine dostavili dokaz da su tužitelji podnijeli tužbu kod suda za utvrđivanje ništavosti Ugovora o koncesiji zaključenog između investitora „GENAA“ d.o.o. Vitez i današnjeg tuženog te slijedom toga kao i zbog ove tužbe trebalo je zastati s postupkom, odnosno prekinuti iste do pravomoćnog okončanja, jer je Ugovor o koncesiji pred uslov za pribavljanje okolišne dozvole, a potom urbanističke saglasnosti kao i odobrenja za građenja. Obzirom da je Ugovor o koncesiji osporen bespredmetno i preuranjeno odlučivati o građevinskoj dozvoli. Pobijano rješenje je doneseno uprkos izričitom protivljenju tužitelja. Tužitelji podvlače da je riječ o preko 810 mještana MZ Kruščica koji su dali svoju punomoć i koji se protive izgradnji, a koja činjenica se ne može zanemariti i na koju se tuženi u svom rješenju i ne osvrće. Temeljni princip u ovakvim

postupcima, odnosno investicijama je da se mora poštivati volja građana, jer ovdje nije riječ o širem javnom interesu niti je on utvrđen kao takav odlukom bilo kojeg relevantnog organa. Riječ je isključivo o interesu investitora, a bez ikakvih benefita, za tužitelje koje za iste nisu ni zainteresovani, jer njihov jedini i najveći interes je da se spasi rijeka od uništavanja, a što se jedino može postići zabranom izgradnje MHE na njoj. S tim u vezi neutemeljeni su navodi iz pobijanog rješenja da izgradnja MHE neće dovesti do štetnih posljedica za rijeku i općenito eko sustav, floru i faunu rijeke Kruščice i njene okoline, niti su ičim dokazani. Ako se to poziva na okolišnu dozvolu, to je neutemeljeno iz gore navedenih razloga vezanih za okolišni dozvolu. Rijeka Kruščica sa pritokama je već opterećena jednom koncesijom koja traje cca 50 godina. Riječ je o vodovodu koji opskrbljuje pitkom vodom Općinu Vitez i grad Zenicu. Taj vodovod je bitno umanjio količinu vode u rijeci Kruščica pa tužitelji smatraju da bi uzimanjem vodozahvata za predmetnu MHE dovelo do totalnog presušivanja rijeke naročito u lošim hidrološkim uvjetima. Također, ovom tužbom se ističe da tužiteljima sve do usmene rasprave nije bili omogućeno sudjelovanje u postupku izdavanja rješenja o urbanističkoj saglasnosti što predstavlja grubo kršenje njihovih prava, procesnih prava i prava na pravičan postupak, na zdrav okoliš i vodu. Konačno ističu da prema prostorno planskoj dokumentaciji lokaliteta Kruščice mogućnost lociranja objekta MHE je sporna jer je riječ o zaštićenom okolišu, a tužitelju su u međuvremenu podnijeli zahtjev za izmjenu prostornog plana koji bi onemogućio bilo kakvu izgradnju na ovom prostoru, te kao dokaz tome priložio kopiju podneska upućen Općini Vitez.

Tuženi u odgovoru na tužbu je istakao da navodi iz tužbe ne dovode u pitanje zakonitost osporenog akta u materijalno pravnom i procesnom smislu, stoga predlaže da se tužba odbije kao neosnovana. U prilogu navedenog dostavljen je cio spis prvostepenog predmeta sa dokumentacijom koja je taksativno pobrojana u istom.

Zainteresovano lice investitor „GENAA“ d.o.o. Vitez zastupana po punomoćniku Bekiru Ferizović, advokatu iz Travnika je dostavilo odgovor na tužbu kojim osporava istu u cijelosti cijeneći da tužitelji samo paušalno, nejasno, neosnovano i neuvjerljivo navodi razloge osporavanja rješenja tj. bitnu povredu postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava. Prvostepeni organ je pravilno donio rješenje kada je ostavio na snazi urbanističku saglasnost objekta MHE „Kruščica I“, a u obrazloženju rješenja je navođeno sve pravno relevantne činjenice koje upravo potvrđuje navode donosioca rješenja. Posebno ističe da je u upravnom postupku prvostepeni organ proveo potpuno i pravilno postupak i pribavio sva stručna mišljenja i nalaze nasuprot primjedbama podnosioca tužbe. Cilj tužitelja je da spriječi legalnu gradnju MHE „Kruščica I“, koja ima sve moguće dozvole i rješenja, a što su dostavljeni uz predmet. Nadalje napominje da značajni dio građana MZ Kruščica, kao i građani Općine Vitez je za izgradnju MHE na području Općine Vitez i dalje su za izgradnju iste. Građani MZ Kruščica su dali svoju saglasnost za izgradnju MHE i čak sačinili i ugovore sa investitorima oko ulaganja investitora u MZ Kruščica. Dalje se ističe da je prilikom donošenja svih potrebnih saglasnosti i dozvola za urbanističku saglasnost MHE „Kruščica I“ u cijelosti ispoštovana

zakonska procedura koja je trajala više od 10 godina. Investitor je pribavio sve relevantne nalaze i odobrenja od nadležnih institucija vezano za vodosnabdijevanje pitkom vodom grada Zenica i Općine Vitez, da neće biti ugroženo izvorište, da je izvršeno pretvaranje šumskog zemljišta u građevinsko, uplaćen znatan iznos kao i rentu za zemljište. Imajući u vidu naprijed navedeno cijeni da je rješenje koje se pobija predmetnom tužbom doneseno bez povreda postupka, da je rješenje pravično i zakonito i za koje je tuženi organ dao jasno, logično i potpuno obrazloženje slijedom čega je predložio da se predmetna tužba tužitelja odbije kao neosnovana istovremeno tražeći da Kantonalni sud u Novom Travniku pozove investitora na sjednicu u ovom upravnom sporu. Kao dokaz naprijed navedenom investitor je priložio saglasnost MZ Kruščica broj 01-9/07 od 06.03.2007. godine, spisak građana MZ Kruščica sa potpisima, karticu konta za period od 01.01.2012. godine do 01.01.2018. godine.

Postupajući u skladu sa zahtjevom punomočnika investitora investitor „GENAA“ d.o.o. Vitez, sud je primjenom člana 28. stav 2. i člana 29. stav 1. Zakona o upravnim sporovima zakazao i održavao javnu raspravu dana 13.11.2018. godine, u prisutnosti tužitelja Tahire Tibold i drugih, svi zastupani po punomočniku i punomočniku investitora „GENAA“ d.o.o. Vitez, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženog.

Nakon što je ovaj sud ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama navoda iz tužbe, shodno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“, broj 9/05), to je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je nadležni organ uprave svojim rješenjem, broj 03-23-06/16 od 10.07.2017. godine, odobrilo investitoru „GENAA“ d.o.o. Vitez da može pristupiti izvođenju radova na izgradnji MHE „Kruščica I“ instalirane snage 662 kW, moguće godišnje proizvodnje 3,050 GWh, na zemljištu označenom kao k.p. 82,83, 98,100,101,212, 171/1,172,173 i 192. sve K:O: Kruščica planina i k.p. 3498 K.O. Kruščica na rijeci Kruščica i Kruščica općina Vite koje je postalo pravosnažno dana 22.08.2017. godine.

Donošenju ovog odobrenja za građenje prethodilo je izdavanje od strane tuženog rješenja o urbanističkoj saglasnosti, broj 03.23-43/12 od 14.01.2015. godine, pravosnažno sa danom 16.03.2015. godine.

Iz spisa nadalje proizlazi da su podnositelji zahtjeva: Hurem Rajif, Zukan Islam i Muris Đeličović svi zastupani po punomočniku Bruni Božić, advokatu iz Travnika, podnijeli dana 15.09.2017. godine zahtjev za obnovu postupka koji je okončan rješenjem o odobrenju građenja tuženog, broj 03-23-06/16 od 10.07.2017. godine.

Odlučujući o podnesenom zahtjevu tuženi organ je donio Zaključak broj 03-23-44/17 od 18.10.2017. godine kojim je odbacio prijedlog za obnovu postupka, nakon čega su tužitelji pokrenuli upravni spor.

Ovaj sud je svojom presudom broj 06 0 U 011190 17 U od 19.02.2018. godine, tužbu uvažio i predmet vratio tuženom na ponovni postupak.

U ponovljenom postupku postupajući po proširenom zahtjevu za obnovu, pred upravnim organom provedena je usmena rasprava na kojoj su imali mogućnost punomoćnik tužitelja, punomoćnik investitora i osoba ovlaštena za zastupanje investitora „GENAA“ d.o.o. Vitez iznošenja svojih stavova, primjedbi i prijedloga.

Nakon provedenog postupka tuženi organ je donio pobijano rješenje od 28.05.2018. godine kojim je ostavio na snazi rješenje o odobrenju za građenje od 10.07.2017. godine.

Dakle, tuženi organ, postupajući po uputama ovog suda iz gore citirane odluke je u ponovnom postupku održao usmenu javnu raspravu dana 08.05.2018. godine na kojoj su pristupili punomoćnik podnositelja prijedloga za obnovu postupka, ovlaštena osoba investitora „GENAA“ d.o.o. Vitez, zatim suvlasnik investitora, punomoćnik investitora, te stručno lice organa, pa je razmatrajući iznesene navode, kao i predmetno stanje spisa utvrdio slijedeće, a to je: da je uz zahtjev za izdavanje odobrenja za građenje priloženi svi potrebni akti iz člana 37. stav 2. Zakona o građenju SBK/KSB, slijedom čega prigovore podnositelja zahtjeva vezano za ovaj postupak po ocjeni istog ne mogu dovesti do drugačijeg rješenja, pa kako je stručno lice ovog ministarstva navelo da se prilikom analize tehničke dokumentacije glavnog projekta MHE „Kruščica I“ provjerava da li je ista usklađena, odnosno izrađena temeljem urbanističko-tehničkih uvjeta u urbanističkoj saglasnosti, da li je projektant tehničke dokumentacije ispoštovao zadane uvjete zaštite okoliša, konkretno propisani vodni minimum, propisanu riblju stazu te se posebno vodilo računa o mjestima gdje se cjevovod križa sa trasom regionalnog vodovoda, što je i prikazano posebnim tehničkim detaljima križanje trase dva cjevovoda. Objekat strojare projektiran je i lociran temeljem tehničkih uvjeta iz urbanističke saglasnosti koji su prostorno zadati prostornim planom zaštićenog područja planine Kruščica usvojenog od Općinskog vijeća Vitez. Lokacija vodozahvata predmetne MHE nalazi se nizvodno od lokacije vodozahvata regionalnog vodovoda. Povrat iskorištenje vode za rad MHE u vodotok, vrši se uzvodno izvan područja naseljenog mjesta Kruščica. U saglasnostima i rješenjima izdatim od ovog Ministarstva izričito se naglasilo da rad predmetnog objekta ne smije imati negativan utjecaj na rad regionalnog vodovoda, niti ga smije ugrožavati tokom gradnje i tokom eksploatacije. Na primjedbe punomoćnika predlagatelja, a vezano za opterećenost rijeke Kruščica i njenih pritoka osim tim vodovodnim i ovim projektima, stručno lice je pojasnilo da se tokom postupka po zahtjevu za građevinsku dozvolu nisu radile posebne analize opterećenja vodotoka rijeke Kruščica, niti se donosila odluka koliko i pod kakvim uvjetima će se koristiti energetski potencijal rijeke, nego su se ti podaci preuzimali iz raspoložive prostorno-planske dokumentacije u postupku pribavljenih dozvola, rješenja i saglasnosti nadležnih tijela. U pogledu prigovora sudjelovanja stanovnika MZ Kruščica, ovaj organ obrazlaže da su urbanističko-tehničkim uvjetima i okolišnom dozvolom propisane mjere zaštite okoliša i zabrane štetnog uticaja MHE tokom gradnje i eksploatacije objekta na vodotok i nekretnine koje graniče sa zemljištem na kojem se planira graditi predmetna MHE te da je lokacija objekta MHE planirana na vodotoku Kruščica uzvodno, izvan zone

naseljenog mjeseta Kruščica, na zemljištu u čijoj blizini, a kako je tokom postupka utvrđeno, nema nekretnina u vlasništvu lica podnosioca prijedloga, tako da isti nisu ni sudjelovali u postupku izdavanja odobrenja za građenje i stoga nije bilo potrebe spominjati ih u obrazloženju odobrenja za građenje. U svom prijedlogu za obnovu postupka podnositelji zahtjeva nisu priložili zemljišnoknjizični izvadak ili bilo koji dokaz prava građenja da njihove nekretnine ne graniče ili da su u blizini objekta koji se namjerava graditi. Prema članu 37. stav 1. i 2. Zakona o građenju nadležno tijelo uprave dužno je u postupku izdavanja odobrenja za građenje utvrditi da li je glavni projekat izrađen u skladu sa idejnim projektom, te uvjetima datim u urbanističkoj saglasnosti, odnosno urbanističko-tehničkim uvjetima, koji su propisani odgovarajućom odredbom Zakona o prostornom uređenju, te odredbama ovog zakona i posebnih propisa. Ako su zadovoljeni uvjeti propisani ovim zakonom i posebnim propisima, tijelu uprave nadležno za poslove građevinarstva iz člana 33. ovog zakona, dužno je izdati rješenje o odobrenju za građenje u roku od 30 dana od dana prijema urednog zahtjeva. Na osnovu pravosnažne urbanističke saglasnosti broj 03-23-43/12 od 14.01.2015. godine ovo Ministarstvo je svojim konačnim upravnim aktom izvelo zaključak da je glavni projekat izrađen u skladu sa idejnim projektom te uvjetima datim u urbanističkoj saglasnosti, odnosno urbanističko-tehničkim uvjetima koji su propisani odgovarajućom odredbom Zakona o prostornom uređenju te odredbama ovog zakona i posebnih propisa. Kod takvog stanja stvari, a nakon što je predlagajući omogućeno učešće u postupku iz razloga navedenog u članu 246. stav 1. tačka 9. Zakona o upravnom postupku, ovo Ministarstvo zaključuje da činjenice koje su utvrđene u obnovljenom postupku skupa sa nepromijenjenim činjenicama koje su utvrđene u okončanom postupku, ne daju takvo činjenično stanje da s primjenom Zakona o građenju može drugačije rješiti ovu upravnu stvar u navedenom predmetu za koji je postupka okončan pa je shodno odredbi člana 255. Zakona o upravnom postupku donio gore citirano pobijano rješenje od 28.05.2018. godine.

Ovo rješenje tužitelji zastupani po punomoćniku su zaprimili dana 30.05.2018. godine i u pogledu kojeg je blagovremeno podnesena tužbu kod ovog suda dana 26.06.2018 godine, a radi poništenja istog.

Kako je tužitelj kod ovog suda podnio zahtjev za odlaganje izvršenja pobijanog Rješenja Ministarstva prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova SBK/KSB, broj 03-23-44/17-1 od 28.05.2018 godine do okončanja ovog upravnog spora, to je ovaj sud istom udovoljio svojim Rješenjem broj 060U01193918U od 31.08.2018. godine, a iz razloga kako je u istom navedeno.

Međutim, po stajalištu ovog suda prednja odluka ne odgovara zahtjevima koje propisuje odredba člana 207. Zakona o upravnom postupku F BiH. Ovom odredbom jasno je propisano da se obrazloženje rješenja u upravnom postupku sastoji iz činjeničnog i pravnog dijela koji čini cjelinu, te prema naravi upravne stvari oni se iznose odvojeno ili se međusobno isprepliću. U činjeničnom dijelu navode se podaci o relevantnim činjenicama koje je organ utvrdio u postupku, a u pravnom dijelu navode se odredbe materijalnog propisa na osnovu kojih je riješena upravna stvar i odgovarajuća interpretacija

tih propisa u primjeni na utvrđeno činjenično stanje. U svakom slučaju, ti dijelovi obrazloženja moraju biti potpuni, jasni i određeni, te uvijek u korelaciji sa dispozitivom rješenja, a što u predmetnom slučaju je očito propušteno, pa ovaj sud a 'nakon razmatranja spisa predmeta, ocjena navoda tužbe i odgovora na tužbu koji su u bitnom izneseni u javnoj raspravi održanoj pred ovim sudom dana 13.11.2018. godine, nalazi da je tužba tužitelja osnovana.

Naime, ovaj sud prije svega nalazi da u odnosu na tužitelje kao zainteresovana lica je grubo povrijeđena odredba člana 37. stav 11. Zakona o građenju SBK/KSB, („Službene novine SBK/KSB“, broj 10/14) a kojom je propisano da „strankom u postupku izdavanja odobrenja za gradnju smatra se pravna i / ili fizička osoba na čiji zahtjev se vodi postupak izdavanja odobrenja za gradnju, vlasnik, odnosno suvlasnik i nositelj drugih stvarnih prava na nekretnini na kojoj se gradi te ostale osobe koje imaju pravni interes.“

To što tužitelji u datom slučaju nisu nosioci stvarnih prava ne znači da kao ostale osobe u smislu ove odredbe nemaju pravni interes za zaštitu svog prava koji je sadržajno usmjerен na zaštitu okoliša tj. sredine u kojoj žive i na čijem području je po gore citiranom rješenju odobreno građenje mini hidroelektrana, te da im se u zaštiti tog prava omogući preispitivanje radnji, postupanja i donošenja odluka od strana organa uprave.

Istina, u smislu naprijed navedenog tuženi je omogućio učešće u postupku po uputi ovog suda iskazanom u ranije odluci broj 06.0.U.011191.17.U od 19.02.2018. godine, međutim samo priznavanje učešća istima u toj fazi postupka i formalistički, a bez stvarnog preispitivanja mogućnosti učešća istih u zaštiti svog prava na prednji način, tuženi organ čini bitnu povredu relevantnih odredaba člana 5., 7. 8. 9., 133 i 141. Zakona o upravnom postupku. Ovo naročito kada se ima u vidu da kod ovakvih projekata kod kojih se ne može zanemariti interes javnosti, a koju javnost upravo čine tužitelji u navedenom broju i kao mještani MZ Kruščica tj. lokaliteta na kojem je odobreno predmetno građenje, i koji kao takvi imaju pravo da budu kontinuirano informisani, a što im je u ostalom i zagaranovano Arhurskom konvencijom koju je Bosna i Hercegovina ratifikovala 15.09.2008. godine, a koja predstavlja međunarodni pravni okvir u području zaštite okoliša/životne sredine kojom se priznaju prava pojedincu da živi u zdravom okolišu/životnoj sredini. Potpisivanjem ove konvencije zemljama potpisnicama se nameće obaveza blagovremenog obavještavanja javnosti o svim postupcima o pitanjima zaštite okoliša. Uključenost i sudjelovanje javnosti ne podrazumijeva samo da država postavlja određena proceduralna i samostalna pravila, već i obavezu i dužnost državne vlasti da obavijesti relevantne strane i omogući im sudjelovanje ne samo u ranoj fazi kada su sve mogućnosti otvorene, već i dalje, dakle u donošenju odluka. To znači da omogući javnosti da izrazi, a donositelju odluke uzme u obzir mišljenje i interes koji mogu biti važni za donošenje odluke odnosno na način kako je to jasno propisano odredbom člana 141. stav 3. Zakona o upravnom postupku.

Dakle, tuženi organ u ponovljenom postupku jeste formalno zakazao i održao usmeno raspravu i omogućio strankama i zainteresiranim licima da učestvuju, nakon čega je ostavio na snazi svoju raniju odluku, ali bez stvarnog

preispitivanja svoje odluke. Naime, tuženi nakon toga nije realno sagledao sve mogućnosti da se zaštite prava tužitelja niti opravdanost svih prigovora na koje je ukazivao tužitelj već citira i samo prihvata ono što je stručno lice tog ministarstva 'navelo, a bez da je dao argumente za to odnosno smatra dovoljnim pravosnažnu urbanističku saglasnosti broj 03-23-43/12 od 14.01.2015. godine na osnovu koje je ovo Ministarstvo svojim konačnim upravnim aktom izvelo zaključak da je glavni projekat izrađen u skladu sa idejnim projektom te uvjetima datim u urbanističkoj saglasnosti, odnosno urbanističko tehničkim uvjetima koji su propisani odgovarajućom odredbom Zakona o prostornom uređenju te odredbama ovog zakona i posebnih propisa, pri tome upravo zanemarujući te posebne propise kao i propise ovog zakona a kod činjenice da ima više projekata na ovom lokalitetu i dovesti u vezu sa navodima stručnog lica koji je pojasnio da se tokom postupka po zahtjevu za građevinsku dozvolu nisu radile posebne analize opterećenja vodotoka rijeke Kruščica, niti se donosila odluka koliko i pod kakvim uvjetima će se koristiti energetski potencijal rijeke...

Nadalje, tužitelj je i na usmenoj raspravi, kao i u samoj tužbi ukazivao, da su u toku postupci protiv akata koji su prethodili donošenju rješenja o dozvoli gradnje pa je tako pokrenut upravni spor protiv urbanističke suglasnosti pred ovim sudom, okolišna dozvola je također predmet preispitivanja pred Federalnim ministarstvom okoliša i turizma, a protiv ugovora o koncesiji podignuta je tužba pred Općinskim sudom u Travniku. U spisu se također nalazi Inicijativa MZ Kruščica Vitez od 05.06.2018. godine za izmjenu Prostornog plana Općine Vitez, i to u dijelu koji se odnosi na prostor MZ Kruščica, na način da se briše mogućnost da se na tom prostoru mogu graditi MHE i slična industrijska postrojenja. O svemu navedenom tuženi organ u osporenom rješenju nije zauzeo svoj stav, pogotovo se nije osvrnuo na osnovni prigovor tužbe, a to je da je ostavljanje na snazi odobrenja za građenje preuranjeno upravo iz razloga što su navedeni postupci u toku.

Nadležni organ, dakle nije pravilno ispitao okolnosti koje se iznose kao razlog za obnovu, niti je pravilno sagledao ima li mogućnosti da se predmetni zahtjev povoljno riješi obzirom na činjenicu da se vode i drugi postupci, a vezano za izdata rješenje koja su prethodila donošenju rješenja kojim je odobreno građenje i što je bio dužan provjeriti po službenoj dužnosti, to s tim u vezi ovaj sud cjeni da je proizvoljan zaključak tuženog da dokazi i okolnosti o razlozima na kojima se temelji traženje obnove postupka nisu takvi da bi mogli dovesti do drugačijeg ishoda postupka nego što je ranije okončan, odnosno do promjene konačnog rješenja u tom upravnom predmetu.

Prema tome, cijeneći okolnosti datog slučaja, a kako to uostalom proizilazi iz sadržaja predmetnog spisa, a naročito odluke ovog suda broj 060 U 011431 18 U od 27.03.2018. godine kojim je uvažena tužba te rješenje tuženog Federalnog ministarstva okoliša i turizma Sarajevo broj UP-II-05/2-02-23-5-21/17 od 14.12.2017. godine, kao i rješenja Ministarstva prostornog uređenja, građenja zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova broj 06-23-33/17 od 20.09.2017. godine, poništeno u predmetnom postupku izdavanja okolišne dozvole za izgradnju postrojenja MHE „Kruščica I“, kao i ostalih postupaka je

nejasan zaključak tuženog iznesen u pobijanom rješenju da činjenice koje su utvrđene u očnovljenom postupku skupa sa nepromijenjenim činjenicama koje su utvrđene u okončanom postupku, ne daju takvo činjenično stanje da s primjenom Zakona o građenju može drugačije rješiti ovu upravnu stvar, slijedom čega se osnovano u tužbi tužitelja ukazuje na povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa time i pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je ocijenio da su tužbeni navodi osnovani i da je osporenim rješenjem povrijeđen zakon na štetu tužitelja, te je u skladu sa odredbama člana 36. stav 1. i 2. a u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u izreci ove presude.

U ponovnom postupku tuženi organ je dužan postupiti u smislu iznesenih primjedbi i donijeti novo zakonito rješenje shodno naprijed citiranim odredbama Zakona o upravnom postupku te se pridržavati materijalno-pravnih propisa koji se primjenjuju u rješavanju ove upravne stvari.

Pouka:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(član 40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Slađana Dujo.s.r.

Predsjednik vijeća
Senad Begović.s.r.

